Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

26. veebruar 2015 *

Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikkel 4 — Esemeline kohaldamisala — Varast saadud tulu maksustamine — Üldine sotsiaalkindlustusmaks — Sotsiaalvõla hüvitamise maks — Kinnipeetav sotsiaalmaks — Sotsiaalmaksu lisamaks — Osalemine kohustuslike sotsiaalkindlustusskeemide rahastamises — Otsene ja piisavalt asjakohane seos teatavate sotsiaalkindlustuse liikide vahel

Kohtuasjas C-623/13,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Conseil d'État' (Prantsusmaa) 17. juuli 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 28. novembril 2013, menetluses

Ministre de l'Économie et des Finances

versus

Gérard de Ruyter,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president A. Tizzano, kohtunikud S. Rodin, A. Borg Barthet, E. Levits ja F. Biltgen (ettekandja),

kohtujurist: E. Sharpston,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— G. de Ruyter, esindaja: *avocat* J. Molinié,

— Prantsuse valitsus, esindajad: D. Colas ja R. Coesme,

— Euroopa Komisjon, esindajad: D. Martin ja W. Roels,

olles 21. oktoobri 2014. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada artiklit 4 nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruses (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 (EÜT 1997, L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3), mida on muudetud nõukogu 29. juuni 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1606/98 (EÜT L 209, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 308) (edaspidi „määrus nr 1408/71”).

2 Taotlus on esitatud Ministre de l'Économie et des Finances ja G. de Ruyteri vahelises vaidluses aastate 1997–2004 eest nõutavate sotsiaalkindlustusmaksude tasumise üle Madalmaades sõlmitud tasulise eluaegse annuiteedi lepingutelt.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Määruse nr 1408/71 artikkel 4 „Reguleerimisala” on sõnastatud järgmiselt:

„1. Käesolevat määrust kohaldatakse kõigi õigusaktide suhtes, mis reguleerivad järgmisi sotsiaalkindlustusliike:

a) hüvitised haiguse ning raseduse ja sünnituse korral;

b) invaliidsushüvitised, sealhulgas hüvitised, mis on mõeldud töövõime säilitamiseks või parandamiseks;

c) vanadushüvitised;

d) toitjakaotushüvitised;

e) tööõnnetus- ja kutsehaigushüvitised;

f) matusetoetused;

g) töötushüvitised;

h) perehüvitised.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse kõigi sotsiaalkindlustuse üld- ja eriskeemide suhtes, olenemata sellest, kas need on osamakselised või mitteosamakselised, samuti kindlustusskeemide suhtes, mis on seotud tööandja või laevaomaniku vastutusega lõikes 1 osutatud hüvitiste suhtes.”

4 Määruse nr 1408/71 artiklis 13 on sätestatud:

„1. Vastavalt artiklitele 14c ja 14f alluvad isikud, kelle suhtes käesolevat määrust kohaldatakse, ainult ühe liikmesriigi õigusaktidele. Kõnealused õigusaktid määratakse kindlaks vastavalt käesoleva jaotise sätetele.

2. Arvestades artikleid 14–17:

a) liikmesriigi territooriumil töötava isiku suhtes kehtivad selle riigi õigusaktid, seda ka juhul, kui ta elab teise liikmesriigi territooriumil või kui tema tööandjaks oleva ettevõtja või isiku registrisse kantud asukoht või peamine tegevuskoht asub teise liikmesriigi territooriumil;

b) liikmesriigi territooriumil füüsilisest isikust ettevõtjana tegutseva isiku suhtes kehtivad selle riigi õigusaktid, seda ka juhul, kui ta elab teise liikmesriigi territooriumil;

[…]".

Prantsuse õigus

5 Code de la sécurité sociale'i (edaspidi „sotsiaalkindlustuse seadustik") artikli L. 136-6 alusel – artikli põhikohtuasja asjaoludele kohaldatavas redaktsioonis – kohustuvad Code général des impôts' (üldine maksuseadustik) artikli 4B tähenduses Prantsusmaa maksuresidentidest füüsilised isikud tasuma sotsiaalkindlustusmaksu, mille suuruse määramisel võetakse aluseks netosumma, millest lähtutakse varast saadavate tuludega, täpsemalt kinnisvaratulu, tasulise eluaegse annuiteedi väljamaksed ja investeerimiskapitali tulu, seotud tulumaksu arvutamisel.

6 Code général des impôts' (üldine maksuseadustik; edaspidi „CSG") artikli 1600-0 C kohaselt (põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal kehtinud redaktsioonis), mis kuulub selle seadustiku „Üldisi, peretoetuste riiklikku kassasse, riiklikku pensionikassasse ja kohustuslikesse ravikindlustusskeemidesse makstavaid sotsiaalkindlustusmakse" reguleerivate sätete hulka, kohustuvad Prantsusmaa maksuresidentidest füüsilised isikud artikli 4B tähenduses – ja nagu on märgitud ka sotsiaalkindlustuse seadustiku artiklis L. 136-6 – tasuma sotsiaalkindlustusmaksu, mille suuruse määramisel võetakse aluseks netosumma, millest lähtutakse varast saadavate tuludega, täpsemalt kinnisvaratulu, tasulise eluaegse annuiteedi väljamaksete ja investeerimiskapitali tuluga seotud tulumaksu arvutamisel.

7 Vastavalt CSG artiklitele 1600-0 G ja 1600-0 H, põhikohtuasja asjaoludele kohaldatavas redaktsioonis, maksustatakse nende isikute eelnimetatud tulu ka „sotsiaalvõla hüvitamise maksuga".

8 Vastavalt CSG artiklile 1600-0 Fa, põhikohtuasja asjaoludele kohaldatavas redaktsioonis, peavad need isikud sellelt tulult tasuma ühtlasi 2% suurust „prélèvement social'i" (kinnipeetav sotsiaalmaks), ja alates 1. juulist 2004 ka 0,3% suurust lisamaksu Code de l'action sociale et des familles' (sotsiaalhoolekande- ja perekonnaseadustik) artikli L. 14-10-4 alusel.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

9 Madalmaade kodanik G. de Ruyter, kelle elukoht on Prantsusmaal, töötab Madalmaade äriühingus Vermeer Verenigde Bedrijven BV.

10 Aastate 1997–2004 eest deklareeris G. de Ruyter Prantsusmaal Madalmaadest saadud tulu, mis koosneb töötasust, investeerimiskapitali tulust, ettevõtluskasumist ja kahe Madalmaade kindlustusseltsi makstud tasulise eluaegse annuiteedi väljamaksetest.

11 Prantsuse maksuhaldur leidis, et G. de Ruyterile makstavad tasulise eluaegse annuiteedi väljamaksed on varast saadud tulu ja et tal on nende maksete saamise tõttu kohustus tasuda üldisi sotsiaalkindlustusmakse, sotsiaalvõla hüvitamise maksu, 2% kinnipeetavat sotsiaalmaksu ja selle 0,3% lisamaksu.

12 G. de Ruyter esitas maksuhaldurile vaided, leides, et tema maksustamine nende maksudega ei ole põhjendatud ja et talle pandud kohustus maksta makse sama tulu pealt kahte erinevasse sotsiaalkindlustusskeemi on vastuolus määruse nr 1408/71 artiklis 13 sätestatud põhimõttega, et kohaldamisele kuuluvad ühe riigi õigusaktid, sest seda tulu on juba maksustatud sama liiki maksudega Madalmaades. Rahuldamata jäeti nii G. de Ruyteri esitatud vaided kui ka kaebused, mis ta esitas Tribunal administratif de Marseilles'le ja Tribunal administratif de Nîmes'ile (esimese astme halduskohtud), ning seejärel esitas G. De Ruyter nende otsuste peale apellatsioonkaebuse Cour administrative d'appel de Marseilles'ile.

13 15. oktoobri 2009. aasta ja 1. juuli 2010. aasta otsustega vabastas Cour administrative d'appel de Marseilles' G. de Ruyteri eluaegsete annuiteedi väljamaksetega seotud sotsiaalmaksude tasumisest, mida talt nõuti vastavalt aastate 1997–2000 ja 2001–2004 eest, leides, et G. de Ruyteri eluaegsete annuiteedi väljamaksete maksustamine vaidlusaluste sotsiaalmaksudega rikub EÜ artiklis 39 sätestatud töötajate vaba liikumise põhimõtet.

14 Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État' (eelarve, riigirahanduse, avaliku teenistuse ja riigireformi minister) esitas nende kohtuotsuste peale kassatsioonkaebused Conseil d'État'sse.

15 17. juuli 2013. aasta otsusega tühistas Conseil d'État' Cour administrative d'appel de Marseille' 15. oktoobri 2009. aasta otsuse osaliselt ja selle kohtu 1. juuli 2010. aasta otsuse täielikult. Kõnealune kohus asus seisukohale, et ainuüksi asjaolust, et Madalmaades juba maksustati vaidlusaluseid eluaegseid annuiteedi väljamakseid samasuguse maksuga, millega neid maksustatakse Prantsusmaal, ei piisa selleks, et tegemist oleks töötajate vaba liikumise rikkumisega, sest kuigi EÜ asutamisleping kuulub kohaldamisele, ei ole selles kehtestatud üldisi kriteeriume pädevuse jaotamiseks liikmesriikide vahel seoses topeltmaksustamisega Euroopa Liidu sees.

16 Kuna Conseil d'État' otsustas teha tema lahendada olevas kahes kohtuasjas sisulise otsuse, ja kuna G. de Ruyter rõhutas, et põhikohtuasjas kõne all olevad maksud on vastuolus määruse nr 1408/71 artikliga 13, leidis Conseil d'État', et hindamaks nimetatud artikliga kehtestatud ainult ühe riigi õigusaktide kohaldamise põhimõtte ulatust, tuleb teha kindlaks, kas nendel maksudel on otsene ja piisavalt asjakohane seos mõne määruse nr 1408/71 artiklis 4 loetletud sotsiaalkindlustusliigiga ja kas need kuuluvad seega selle määruse kohaldamisalasse.

17 Conseil d'État' tegi siinkohal kindlaks, et esiteks rahastatakse nende maksudega Prantsusmaa kohustuslikke sotsiaalkindlustusskeeme.

18 Teiseks märkis Conseil d'État', et erinevalt kohtuotsuste komisjon *vs*. Prantsusmaa (C-34/98, EU:C:2000:84) ja komisjon *vs*. Prantsusmaa (C-169/98, EU:C:2000:85) ajendiks olnud olukordadest ei maksustata põhikohtuasjas kõnealuste maksudega töötulu ja tööotsijatasu ning osaliselt asendavad need sotsiaalkindlustusmakse, kuid need maksud arvutatakse ainult maksukohustuslase varast saadud tulu alusel ning need ei sõltu viimase kutsealasest tegevusest.

19 Conseil d'État' rõhutas ühtlasi, et kõnealustel maksudel ei ole mingit seost õigusega hüvitisele või soodustusele, mida maksab sotsiaalkindlustusskeem, ning neid tuleb seega käsitada maksudena, mitte sotsiaalkindlustusmaksetena liikmesriigi põhiseaduse ja seaduste tähenduses.

20 Neil asjaoludel otsustas Conseil d'État' menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas niisugustel maksudel varast saadud tulult nagu sotsiaalkindlustusmaks, sotsiaalvõla hüvitamise maks, 2% suurune kinnipeetav sotsiaalmaks ja selle maksu lisamaks on ainuüksi seepärast, et nende abil rahastatakse Prantsusmaa kohustuslikke sotsiaalkindlustusskeeme, otsene ja piisavalt asjakohane seos mõne sotsiaalkindlustusliigiga, mis on loetletud määruse [nr 1408/71] artiklis 4, ning kas need kuuluvad seega viidatud määruse kohaldamisalasse?"

Eelotsuse küsimuse analüüs

21 Sisuliselt soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus saada selgitust, kas niisugustel varast saadud tulult kinnipeetavatel maksudel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille abil rahastatakse kohustuslikke sotsiaalkindlustusskeeme, on otsene ja piisavalt asjakohane seos mõne määruse nr 1408/71 artiklis 4 loetletud sotsiaalkindlustusliigiga ja kas need kuuluvad seega selle määruse kohaldamisalasse, isegi kui nende maksude arvutamise aluseks on ainult maksukohustuslaste varast saadud tulu ja need ei sõltu maksukohustuslaste kutsealasest tegevusest.

22 Sellele küsimusele vastamiseks tuleb meenutada, et määruse nr 1408/71 artiklis 4 on määruse sätete kohaldamisala määratletud selliselt, et oleks aru saada, et liidu õiguse eeskirjad kuuluvad kohaldamisele sotsiaalkindlustusskeemidele tervikuna (kohtuotsused Jansen, 104/76, EU:C:1977:72, punkt 7, ning Rheinhold & Mahla, C-327/92, EU:C:1995:144, punkt 15).

23 Euroopa Kohus on täpsustanud, et määruse nr 1408/71 kohaldamisel on otsustav kriteerium vaidlusaluse sätte otsene ja piisavalt asjakohane seos nende seadustega, mis reguleerivad määruse nr 1408/71 artiklis 4 loetletud sotsiaalkindlustusliike (kohtuotsused Rheinhold & Mahla, EU:C:1995:144, punkt 23; komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:84, punkt 35, ja komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:85, punkt 33).

24 Asjaolu, et kinnipidamist käsitatakse siseriiklikus õiguses maksuna, ei välista, et määruse nr 1408/71 tähenduses ei saaks seda käsitada selle määruse kohaldamisalasse kuuluvana (kohtuotsused komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:84, punkt 34, ja komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:85, punkt 32).

25 Eelmainitut ei saa ümber lükata ka asjaoluga, et vastava maksu eesmärk on osaliselt korvata sotsiaalkindlustusskeemi võlga, mis tekkis varem osutatud teenuste rahastamisel (kohtuotsus komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:84, punkt 39), ega asjaoluga, et maksu eesmärk ei ole asendada varem kogutud sotsiaalmakse, nagu märkis ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 31.

26 Määruse nr 1408/71 kohaldamisel ei ole tähendust isegi sellel, kas vastusooritusena saadakse teenust või mitte, sest määrav tähtsus on kriteeriumil, kas makset kasutatakse spetsiaalselt liikmesriigi sotsiaalkindlustusskeemi rahastamiseks (vt selle kohta kohtuotsused komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:84, punktid 39 ja 40, ning komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:85, punktid 37 ja 38).

27 Nii sedastas Euroopa Kohus kohtuasjades, milles olid kõne all maksud, millega Prantsuse maksuasutused maksustasid Prantsusmaal elavate ja Prantsuse Vabariigi maksuresidentidest töötajate, kes aga töötasid muus liikmesriigis, töötulu ja tööotsijatasu, et neid makse kasutatakse spetsiaalselt Prantsusmaa sotsiaalkindlustuse rahastamiseks ja tegi selle alusel järelduse, et neil on otsene ja piisavalt asjakohane seos seadustega, mis reguleerivad määruse nr 1408/71 artiklis 4 loetletud sotsiaalkindlustusliike (kohtuotsused komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:84, punktid 36 ja 37, ning komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:85, punktid 34 ja 35).

28 Samasugune järeldus tuleb teha põhikohtuasja kõnealuste maksude kohta, millega ei maksustata töötajate töötulu ja tööotsijatasu, aga mida arvutatakse varast saadud tulu alusel, ja vaidlust ei ole selles, et nendest maksudest saadu mõjutab otseselt ja spetsiaalselt Prantsusmaa teatavate sotsiaalkindlustusliikide rahastamist või sellega korvatakse viimastes olevaid puudujääke.

29 Seega on kõnealustel maksudel otsene ja piisavalt asjakohane seos seadustega, mis reguleerivad määruse nr 1408/71 artiklis 4 loetletud sotsiaalkindlustusliike hoolimata sellest, et maksukohustuslaste varast saadud tulu ja maksukohustuslaste kutsealase tegevuse vahel seos puudub.

30 Nagu rõhutas oma ettepaneku punktis 41 ka kohtujurist, ei sõltu määruse nr 1408/71 sätete kohaldamine isiku kutsealasest tegevusest.

31 Väljakujunenud kohtupraktikast ilmneb, et määruse nr 1408/71 kohaldamisel ei ole asjassepuutuv töösuhte olemasolu, vaid määrava tähtsusega on see, et isik on määruse artikli 1 punktis a nimetatud üldise või spetsiaalse sotsiaalkindlustusskeemi alusel vabatahtlikult või kohustuslikult kindlustatud ühe või mitme riski suhtes (vt selle kohta kohtuotsused Martínez Sala, C-85/96, EU:C:1998:217, punkt 36, ja Borger, C-516/09, EU:C:2011:136, punktid 26 ja 28).

32 Lisaks iseloomustab mõistet „õigusaktid" määruse nr 1408/71 artikli 1 punkti j tähenduses tema ulatuslik sisu, hõlmates kõiki liikmesriikide võetud seadusandlikke, määrusandlikke ja haldusmeetmeid, ning seda tuleb mõista nii, et nimetatud mõistega peetakse silmas kõiki selles valdkonnas kohaldamise kuuluvaid siseriiklikke meetmeid (kohtuotsus Bozzone, 87/76, EU:C:1977:60, punkt 10).

33 Niisugust tõlgendust toetab ka määruse nr 1408/71 eesmärk ja selle aluseks olevad põhimõtted.

34 Selleks et tagada töötajate vaba liikumine liidus, lähtudes töötajate võrdse kohtlemise põhimõttest eri liikmesriikide õigusaktide kohaselt, on määruse nr 1408/71 II jaotises sätestatud kooskõlastussüsteem, mis reguleerib kohaldatava õiguse kindlaksmääramist eelkõige nende töötajate suhtes, kes erinevatel asjaoludel kasutavad oma õigust vabale liikumisele (vt selle kohta kohtuotsused Derouin, C-103/06, EU:C:2008:185, punkt 20, ning Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, punktid 25 ja 28).

35 Kollisiooninormide süsteemi täielikkuse tulemusena piiratakse kõigi liikmesriikide seadusandjate pädevust määrata nende asjassepuutuva siseriikliku õiguse ulatust ja kohaldamistingimusi seoses isikutega, kelle suhtes see õigus kehtib, ja seoses territooriumiga, kus tekivad siseriiklike sätete õiguslikud tagajärjed (kohtuotsused Luijten, 60/85, EU:C:1986:307, punkt 14, ja Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, punkt 54).

36 Määruse nr 1408/71 artikli 13 lõikes 1 on selle kohta sätestatud, et isikud, kelle suhtes käesolevat määrust kohaldatakse, alluvad ainult ühe liikmesriigi õigusaktidele, ja seega on välistatud võimalus kohaldada ühe ja sama ajavahemiku suhtes korraga mitme liikmesriigi õigusakte, välja arvatud artiklites 14c ja 14f nimetatud juhtudel (vt selle kohta kohtuotsus Perenboom, 102/76, EU:C:1977:71, punkt 11).

37 Sotsiaalkindlustusega seotud küsimustes on ühe liikmesriigi õiguse kohaldamise põhimõtte eesmärk vältida probleeme, mis võivad tuleneda erinevate riigisiseste õigusaktide samaaegsest kohaldamisest, ja välistada liidus viibivate isikute ebavõrdne kohtlemine, mis tuleneks kohaldatavate õiguste osalisest või täielikust samaaegsest kohalduvusest (vt selle kohta kohtuotsused komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:84, punkt 46, komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:85, punkt 43, ja Allard, C-249/04, EU:C:2005:329, punkt 28).

38 Eeltoodust tuleneb, et määruse nr 1408/71 sätete kohaldamine ei tohiks piirduda töösuhete alusel saadava tuluga, sest see looks erinevusi määruse artikli 13 kohaldamisel lähtuvalt nende isikute saadava tulu allikast.

39 Kui töökoha liikmesriigis kindlustatud töötajatelt nõutakse lisaks nende elukoha liikmesriigi sotsiaalkindlustusskeemi kasvõi osalist rahastamist, viib see ebavõrdse kohtlemiseni määruse nr 1408/71 artikli 13 tähenduses, kuna selle riigi kõik ülejäänud elanikud peavad panustama ainult selle riigi sotsiaalkindlustusskeemi (vt selle kohta kohtuotsused komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:84, punktid 45–48, ja komisjon *vs*. Prantsusmaa, EU:C:2000:85, punktid 42–45).

40 Kui käesoleval juhul arvestada, et G. de Ruyter kuulub võõrtöötajana töökoha liikmesriigi, nimelt Madalmaade sotsiaalkindluse alla ja talle ei kuulu kohaldamisele ükski määruse nr 1408/71 artiklites 14c ja 14f ette nähtud erand, mille alusel oleks lubatud kohaldada sotsiaalkindlustuse valdkonnas korraga mitme liikmesriigi õigusakte, ei tohi elukoha liikmesriik kohaldada talle ei töösuhtest ega varast saadava tulu puhul õigusnorme, millega on kehtestatud maksud, millel on otsene ja piisavalt asjakohane seos seadustega, mis reguleerivad määruse nr 1408/71 artiklis 4 loetletud sotsiaalkindlustusliike.

41 Lisaks, nagu rõhutas ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 57, ei saa seda järeldust määruse nr 1408/71 artikli 13 lõikes 1 sätestatud ühe liikmesriigi õiguse kohaldamise põhimõtte tõttu seada kahtluse alla ka asjaolu, et G. de Ruyteri varast saadud tulu ei ole töökoha liikmesriigis veel sotsiaalmaksuga maksustatud.

42 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et määrust nr 1408/71 tuleb tõlgendada nii, et niisugustel varast saadud tulult kinnipeetavatel maksudel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille abil rahastatakse kohustuslikke sotsiaalkindlustusskeeme, on otsene ja piisavalt asjakohane seos teatavate määruse nr 1408/71 artiklis 4 loetletud sotsiaalkindlustusliikidega ja need maksud kuuluvad seega selle määruse kohaldamisalasse, isegi kui maksude arvutamise aluseks on ainult maksukohustuslaste varast saadud tulu ja need ei sõltu maksukohustuslaste kutsealasest tegevusest.

Kohtukulud

43 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrust (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97), mida on muudetud nõukogu 29. juuni 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1606/98, tuleb tõlgendada nii, et niisugustel varast saadud tulult kinnipeetavatel maksudel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille abil rahastatakse kohustuslikke sotsiaalkindlustusskeeme, on otsene ja piisavalt asjakohane seos teatavate määruse nr 1408/71 artiklis 4 loetletud sotsiaalkindlustusliikidega ja need maksud kuuluvad seega selle määruse kohaldamisalasse, isegi kui maksude arvutamise aluseks on ainult maksukohustuslaste varast saadud tulu ja need ei sõltu maksukohustuslaste kutsealasest tegevusest.

Allkirjad